

Nemyslím, že by se práce odvolacích výborů nějak zvlášť změnila. Pokud nic nevíte, mají sklon jít vám na ruku. Odvolací výbor není ani příliš k úpravě postojů nějak motivován – dokumentace na rozdíl od ME se, pokud vím, nikde nezveřejňuje.

Takže abyste využili sílu své nevědomosti, důležitý krok je nechtít konvenční kartu soupeřů. Drsníci podávanou kartu hned zamítnou. A když vám ji přece jenom dají, nečtete ji a hned ji odložte je někam vedle stolu. Nikdy na ni nekoukejte a po zápase ji nechte na místě, však si ji tam soupeři možná nezapomenou. Někteří zvrhlíci (například já) dokonce vždy tajně u sebe ukrývají i nejnovější výtisk kompletního opisu systému a partnerských dohod. Kdyby došlo k nějaké nesrovnalosti a dotyčný zvrhlík chtěl dokazovat správnost svého vysvětlování tímto výtiskem, volejte: „Ne, tohle vidět nechceme! To by nám nepomohlo!“ Máte totiž dobrou šanci, že pomůže odvolací výbor. Obvyklý postup je totiž tento: vezmete odvolací formulář, popíšete problém ze svého pohledu a svými argumenty. Rozhodčí dopíše proč a jak rozhodl u stolu. A pak formulář dopravíte k odvolacímu výboru. Odvolací výbor po přečtení rozhodne. Ne, nezavolá k rozhodnutí protistranu, která by mohla předložit další údaje a ty by případně změnila situaci. Protistrana se také o výsledku a zdůvodnění neinformuje, však to zjistí sami z upraveného výsledku zápasu. (Vzácnou výjimkou je problém, který uveřejnil Vítek Volhejn. Článek obsahuje rozbor problému a podrobné zdůvodnění rozhodnutí.) Jednoduše řečeno, při podávání protestu na odvolací výbor můžete mít výhodu.

Někdy jste v nevýhodě – přivolaný rozhodčí vám protest neuznal, a hrajete párový turnaj, který se pomalu chýlí ke konci a jste si vědomi, že váš výsledek je už irrelevantní. Můžete ale soupeře znemožnit – jen tak, pro příště, aby si dal na vás pozor. V duchu jsem obdivoval velice hezký výkon soupeřů v tomto rozdání:

	K10963		N-S v 2. Rozd. W. Dražba:
	1093		W N E S
	AK5		pas 1♠ 1N* 2♣
	Q5		X** pas 2♥.
AJ874	Q		
A7	KQJ854		* do 14 bodů 0-2 ♠, 4+ ♥, 3+ jinde
J864	Q32		** vysvětleno jako trestné kontra
84	J102		
	52		
	62		
	1097		
	AK9763		

Byl jsem na pozici E a po partnerově kontru jsem začal počítat štychy. South má zřejmě slušný 6-list nebo výborný 5-list + 1 další štych. Jeho partner nemá úplný misfit, jinak by se pokusil uhnout. Naše štychy – s optimizmem 2 trefové, 1 srdcový; partner po pasu na poražení musí dodat další 3 štychy. Ne, 2♣x by byl bojem o život, ve kterém bychom asi prohráli. Zato 2♥ vypadají normálně. (Mimořádně, podobnou úvahu mohl provést i North. Z dražby plyne, že trefy se dělí a dá se netradičně zvýšit i s dublem na 3♣.) Po vyložení na stůl následovaly výkřiky: „To není trestné kontra! Podvodníci! Rozhodčí!“

Aleš vysvětloval, že s maximem po pasu si karta zaslouží hlášku a že se mu nezdálo dražit 2♦ se slaboučkou barvou a možným pouhým 3-listem u partnera a tak zvolil raději trestné kontra, zvlášť když ví, že partner má nejméně 3 trefy. Já jsem vytahoval opis celého systému jako důkaz. „Ne, tohle ne, to by nám nepomohlo!“ Rozhodčí nařídil pokračovat a pak ponechal výsledek 2♥+1 v platnosti. Znovu volání: „To není trestné kontra! A on to dobře věděl!“ s prstem ukazujícím na podvodníka. Tedy mne. A všichni v místnosti – a že jich bylo! – si mě měřili opovrhlivým pohledem a už věděli, co jsem zač.

Vždy buďte připraveni k využití příležitosti. Jednu z takových velmi hezky využil náš soupeř v jiném zápase celostátní ligy. Byl jsem těsně po závažné oční operaci a musel jsem si každou chvíli kapat do očí. To samozřejmě nemůže být omluva pro můj slabý výkon ve sporu o časový limit. Vydražili jsme a Aleš sehrával, já jsem se omluvil a šel k zrcadlu na WC abych si zase minutu trefoval do oka. Když jsem se vracel, Aleš si u baru oblednával kávu a přišel s ní ke stolu (sehrávka byla blesková a hned po ní si odskočil i jeden ze soupeřů). Ještě chvíli jsme čekali na soupeře. A pak se pomalu blížil konec sestavy a my jsme vydražili slem a soupeř v obraně začal myslet. Byl jsem stůl a po čase jsem z nudy pohlédl na hodinky a sledoval čas. Rozdání bylo triviální a na stole se dalo už spočítat 12 štychů. Po třech minutách mého měření dokonce i vždy příjemný a korektní Aleš vybídl soupeře, aby hrál. Ten byl v zamyšlení další 2 minuty, než konečně zahrál. A pak nakonec přišla poslední partie. I rozhodčí si přišel přisednout. Když jsem vynesl, soupeř prakticky ihned ukázal karty a bylo po všem. Rozhodčí oznámil, že přiděluje trest za překročení času, a že důležitý není čas výnosu, ale kdy jsme karty po odehrání vložili do krabice.

Byl to poslední zápas toho ligového víkendu a večer jsme na internetu zjistili, že za čas máme strhnutý VP jenom my, ale ne soupeř. Psali jsme si pak s rozhodčím, a dozvěděli jsme se, že soupeř využil naši okamžitou nepřítomnost u stolu, aby ohlásil rozhodčímu, že natahujeme čas. „Ale vždyť on sám ho natahoval! a my jsme o jeho protestu nevěděli“ psali jsme. Odpovědí bylo, že jsme to měli ohlásit v průběhu zápasu, a že se s tím už nedá nic dělat. Až pak jsem pochopil, proč se dotýčný soupeř pořád díval na hodinky. Ještě dnes to celé oceňuji jako brilantní využití možností.

Možná že nevíte, že v pražské lize když týmy překročí čas, tak se strhávají VP podle toho, jak rychle se výsledek rozdání vloží do zápisového přístroje. Například sehrávali jste 3BT, za 6 minut jste byli hotovi, ale nepoznámeli jste si číslo rozdání. Když dokončíte následující rozdání, ověříte čísla a zapíšete obě najednou. Obě trvaly 6-7 minut. Jenomže smůla! Podle času zápisu jste první rozdání hráli 13 minut, soupeři druhé jenom půl minuty. Takhle to vymysleli vedoucí pražské ligy, protože tak je to správné a tak to má být. Hráli jsme jeden z prvních zápasů pražské ligy proti Jardovi Holému a těchto jemňůstek jsme si nebyli ještě vědomi. Čas jsme překročili, ale oba týmy měly na tom asi tak stejný podíl. Další den jsme se z internetu dověděli, že soupeři byl stržen 1 VP, zatím co našemu týmu 3 VP. Ředitelé turnaje byli neprůstřední.

Následující pondělí jsem se dostavil do klubu a uviděl jsem Jardu Holého jak naléhavým způsobem diskutuje s jedním z ředitelů pražské ligy. Jarda vypadal dost našťavaně. Pak jsme zjistili, že po tom, co ředitelům vynadal, změnili strhnuté VP na poměr 2:2. Oh, Jardo, ty jsi vůbec, ale vůbec, nejednal podle mých doporučení! Jenomže takhle se to nedělá! Tohle není využívání příležitostí, ale jejich zahazování! S nechutí jsem ho navrhl na cenu fair-play. Naštěstí jsem se dověděl, že cenu nedostane, protože žádná cena fair-play nebude. Tak.

Co na závěr? Rád bych podotkl, že v rozhodování rozhodčích zvláštní problémy nejsou (souhlasím s Vítkem Volhejnem). Ano, někdy to vypadá, že nerozhodnou správně. Jenomže oni musí rozhodnout včas a rychle, aby výsledky byly spočítány hned na konci turnaje. Sporné a komplikované případy – navrhovalo se v diskusi například vyžádání odhadu výsledku od nějakého počtu jiných neutrálních hráčů. Rozhodčí tohle ale nemůže provést – někteří z takových hráčů toto dané rozdání ještě budou hrát. Tohle je věc odvolacího výboru. Tam problém je. Odvolací výbor totiž rozhoduje prakticky vždy jenom po jednostranné informaci napsané ve formuláři. Obviněný (buď rozhodčím nebo soupeři) se pokládá téměř vždy za vinného a často se hledají jenom důkazy v jeho neprospěch. Protistrana se k odvolací komisi nezve a nemá tedy možnost případně dodat další údaje které by spor mohly postavit do jiného světla. A protistraně se typicky ani nesděluje výsledek odvolání. Například v případě s károvým

výnosem do 3BT, který jsem opisoval ve 3. části, jsme se výsledek odvolání dověděli z tabulky s výsledky zápasů. Protože jsme se chtěli odvolat k Národnímu odvolacímu výboru, museli jsme text a zdůvodnění rozsudku shánět bočními cestami. Nepomáhá také, že dokumentace složitějších případů se nezveřejňuje na internetu. Pokud jde o Národní odvolací výbor, tam se mi to zdá zase rozumnější. I když ...

Další věcí je, že rozhodnutí nejsou vždy konzistentní. Je také tendence rozhodovat stylem 100% - 0%. Příkladem je porovnání případu ESA a DOROST Havířov. V případě ESA se ani nevysvětlilo v čem vlastně měla být nealertovaná strana poškozena, ale otočilo se 23 IMP. V případě DOROST Havířov byla nealertovaná strana alespoň částečně poškozena tím, že neměla k dispozici normální vyjasňující hlášky, ale i tak protest uznán nebyl. A samozřejmě je typické, že se každý tváří, jakoby konvenční karty neexistovaly.

Jednou se mě jeden špičkový hráč zeptal, čím to je, že vyhrávám každý protest nebo spor. No, mám prostě štěstí, řekl jsem. Tak, a teď to víte i vy.

Anatol FILIP 18-05-2014